

Tối Hăm Chín Tết

Một bước nữa thôi...là tới Tết! Thời gian lui lại, có bao giờ? Ba mươi chờ vậy, đêm trừ tịch, dấm...ngủ quên...chừ, dấm có mơ?

Mưa mãi...mưa hoài. Mưa sẽ tạnh! Nửa đêm, lưng lửng, nửa đêm buồn...Buồn ai, không có, đang buồn ngủ...Đã có thể nào, mai cũng Xuân!

Mai, chuyện của mai, Thiên Chúa phán. Khổ đau đã đủ bữa hôm nay! Nào ai theo Đạo không tin Chúa? Mình ngoại Đạo mà mắt cũng cay!

Thôi kệ, buông xuôi dòng nước chảy...Thời gian, nước chảy, một đường xuôi! Những người lội ngược không hề tới / cái chỗ ngọn nguồn mây trắng trôi!

"Bạch vân thiên tải không du du!". Thiên tải - ngàn năm...cõi tít mù. Biết vậy, tại sao mình cứ tính...Tính mờ con mắt thấy Thiên Thu!

Hôm nay, hăm chín, mai ba mươi. Mừng một chào nhau nở nụ cười...Ai viết cho tôi trên cánh thiệp, nhành mai đơm nụ thấy thương ơi!

Tôi biết mình xa...vẫn cứ xa...Xa Non, xa Nước, biệt quê nhà! Nhớ ai mặc áo bà ba tím...nhớ nụ tầm xuân...nhớ xót xa!

Bốn mùa...không biết Xuân hay Hạ, một trận mưa, trời...không lẽ Thu? Tí tách...nằm nghiêng, nghe tí tách...Một ngày sắp tới...sẽ bao lâu? (*)

"Mưa chiều Thứ Bảy, tôi về muộn, cây khế trên đồi trở hết bông!" (**), Nguyễn Hàn Chung nhắc thơ ai đó, mười bảy ai xui bậu lấy chồng?

Mười bảy...Bây giờ hăm chín Tết, ai còn tàn tạ phải không ai? Ai còn tíu tít cơm và áo...Chiếc áo bà ba...kệ gió bay!

Trần Vấn Lệ

(*) Cổ thi: Tứ thời vô Xuân Hạ, Nhất vũ tiện thành Thu.

(**) Thơ Phạm Công Thiệp.